

Dosarul nr. 2ra-428/2021

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud. S. Caraman)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Cotorobai, O. Cojocaru, S. Iorgov)

Î N C H E I E R E

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Budeșteanu Haritina, reprezentată de avocatul Căpățînă Ion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Budeșteanu Haritina împotriva lui Agachi Petru cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 aprilie 2018, Budeșteanu Haritina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Agachi Petru cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În motivarea acțiunii, reclamanta Budeșteanu Haritina a indicat că, pe numele vecinului său, Agachi Petru a fost eliberat un titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, care a fost perfectat în mod ilegal, cu încălcări și fără a cere permisiunea sa. Ca rezultat a fost acaparată o parte din teritoriul său și a fost îngustat drumul public.

Pe parcursul examinării cauzei Agachi Petru a depus cerere reconvențională împotriva Haritinei Budeșteanu cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și repararea prejudiciului moral.

Prin încheierea din 14 ianuarie 2019 a Judecătoria Criuleni, s-a restituit cererea reconvențională formulată de Agachi Petru către Budeșteanu Haritina privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, fiindu-i explicat despre cerințele legale înaintate față de cererea prealabilă, cât și despre faptul că, restituirea cererii reconvenționale nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeuri dacă reclamantul a lichidat încălcările și doar până la începerea dezbaterilor judiciare.

La cererea de chemare în judecată pârâtul Agachi Petru a formulat o referință prin care și-a exprimat opinia referitor la aceasta, declarând că, acțiunea urmează a fi restituită deoarece reclamanta a anexat certificatul de moștenitor legal din 13 mai 2009 după decesul lui Stavila Serafima la 23 aprilie 2004, menționând că faptul dat nu probează că Budeșteanu Haritina este proprietar de bună credință.

Totodată, invocând prevederile art. 321 alin. (2) Cod civil, a susținut pârâtul că reclamanta nu dispune de Titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren înscris în registrul bunurilor imobile pe numele său și nu este proprietară, de aceea nu are dreptul de a semna în numele proprietarului Stavila Serafima, iar ultima careva împuterniciri nu a eliberat.

Prin hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Budeșteanu Haritina împotriva lui Agachi Petru cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

La 26 aprilie 2019, Budeșteanu Haritina a declarat cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 15 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Budeșteanu Haritina și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătorei Criuleni, sediul Central.

Instanța de apel a considerat că prima instanță legal și întemeiat a dispus respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Budeșteanu Haritina împotriva lui Agachi Petru cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, or, în condițiile probatoriului administrat la materialele cauzei reiese că, Budeșteanu Haritina, fără a dispune de un drept legal încălcat, a înaintat acțiune în instanța de judecată.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, din ansamblu înscrisurilor anexate la dosar, rezultă, că titlul de autentificare a dreptului asupra terenului care se solicită a fi anulat, a fost repartizat în proprietate privată prin decizia Primăriei satului Dubăsarii Vechi nr. 2 din 27 februarie 1992, la 18 februarie 2015 pe numele pârâtului Agachi Petru, scopul repartizării terenului fiind pentru construcții.

Colegiul a punctat că terenul respectiv a fost atribuit lui Agachi Petru încă în februarie 1992, când de fapt acesta a și intrat în posesia bunului.

Instanța de apel a notat că, că titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren a fost eliberat persoanei la data de 18 februarie 2015, posesia fiind însă exercitată mult până la această dată.

Totodată, instanța de apel a reținut că defuncta Stavila Serafima, mama reclamantei/apelante, în timpul vieții nu a înaintat care-va obiecții la atribuirea terenului în litigiu lui Agachi Petru, iar moștenitorul nu poate pretinde la modificarea masei succesoriale, în situația în care ascendentul nu s-a opus acestui fapt, lăsând moștenirea în felul în care descendentul a primit-o la data decesului predecesorului său.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că Budeșteanu Haritina nici nu a făcut dovada existenței dreptului său de proprietate a vreunui teren care să se afle în vecinătate cu terenul deținut în proprietate de Agachi Petru.

La 29 ianuarie 2021 și la 01 februarie 2021, Budeșteanu Haritina, reprezentată de avocatul Căpățînă Ion, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 15

octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La 28 martie 2021 și la 29 martie 2021, Budeșteanu Haritina, a depus cerere de completarea a cererii de recurs.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 octombrie 2020 și a expediat-o participanților la proces la 30 noiembrie 2020 și la 14 ianuarie 2021 (f.d. 213-214, vol. I).

Astfel, recursul declarat la 29 ianuarie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 09 februarie 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 22, vol. II).

Prin referința depusă la 03 martie 2021, Agachi Petru, reprezentat de avocatul Briceac Andrei, a solicitat de considera recursul declarat de Budeșteanu Haritina, reprezentată de avocatul Căpățînă Ion ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Budeșteanu Haritina, reprezentată de avocatul Căpățînă Ion, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Budeșteanu Haritina, reprezentată de avocatul Căpățîna Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Budeșteanu Haritina, reprezentată de avocatul Căpățîna Ion, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Budeșteanu Haritina, reprezentată de avocatul Căpățînă Ion, împotriva deciziei din 15 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat